

عشق و ارادت به اهل بیت (ع) نگذاشت صدای نوحه خوان محله پروین اعتصامی خاموش بماند

آقا سید دوباره نوحه خوان شد

راه تجربه

افتخار نوحه خوانی نصیبم شد.

هیچ گاه برای هیچ مجلسی عدد و رقم تعیین نکرده است و این را افتخار خود می داند؛ «برای اهل بیت (ع) نمی توان نرخ گذاشت. اگر قرار باشد برای روضه امام حسین (ع) قیمت تعیین کنم، یعنی ارزش آن را به پول سنجیده ام و این برایم سنگین است. باورم این است که وقتی نام و یاد اهل بیت (ع) بر زبانم جاری می شود، پاداش واقعی را همان لحظه از خودشان می گیرم. شاید بهترین پاداشم این بوده که چند سالی است هفته ای یک بار در مسجد گوهرشاد مداحی می کنم.»

همواره سنتی خوان

او که همیشه به سبک سنتی مداحی کرده است، در مدح اهل بیت (ع) نوحه خوانی کرده، اما ارادت ویژه ای به امام سجاد (ع) دارد؛ «آقا امام رضا (ع) که همسایه ماست و زیر سایه او زندگی می کنیم، ولی چون از بچگی در هیئت متوسلین به امام سجاد (ع) قد کشیدم و بعد هم کتاب های مختلفی خواندم، ارادتم به آقا زین العابدین (ع) زیاد شد.»

از وقتی سکنه کرد و برای مدتی خانه نشین شد، مدام با خودش می گفت «زودتر خوب بشوم تا بتوانم به مجالس معنوی برگردم.» می داند که دلش بدون فضای هیئت آرام نمی گیرد؛ می گوید: تا همین چند هفته پیش هنوز توانم را به طور کامل به دست نیاورده بودم، اما وقتی اربعین و ایام شهادت امام رضا (ع) نزدیک شد، با خودم گفتم اگر امسال نروم، دلم می گیرد. باید می رفتم، حتی اگر سخت باشد.

حالا چند روزی است که دوباره به هیئت برگشته تا صدای گرمش باز هم محفلی به نام اهل بیت (ع) رازنده نگه دارد.

نجمه موسوی زاده سال ها صدای گرم و پر شور سید علی محمد چاووشی، معروف به «آقا سید»، در هیئت های مشهد می پیچید و دل ها را به یاد کربلا گره می زد. اما چند ماه پیش، ناگهان این صدا خاموش شد. در یکی از مجالس عزاداری، فشار خونی بالا رفت و سکنه ای ناگهانی، او را خانه نشین کرد. دو ماهی در بستر بیماری بود و تا مدتی نتوانست به مداحی بپردازد. با اینکه دلش برای روضه خوانی تنگ شده بود، توانش را نداشت.

امسال با رسیدن ماه صفر، صبرش تمام شده بود. با تشویق هیئت داران، در شب اول ماه صفر دوباره در محفل حاضر شد و مدح کوتاهی خواند؛ مدحی که اشک بر چشم هایش نشاناند. «آقا سید» دوباره به روضه خوانی بازگشت و نشان داد که حتی سختی ها و بیماری هم نمی تواند عشق او به اهل بیت (ع) را در دلش خاموش کند.

هم بیشتر است.

باید به او فرصت داد تا بتواند آرام و شمرده حرف هایش را بزند. وقتی از خاطراتش می گوید، به پنجاه سال پیش برمی گردد، روزهایی که پسر بچه ای هفت ساله بود؛ «نه تنها محرم و صفر، بلکه همه اعیاد، شهادت ها و جلسه هفتگی هیئت، پدرم، دستم را می گرفت و با خودش می برد. من در تمام مراسم همه حواسم به دهان مداح بود.»

بالبخت ادامه می دهد؛ می دیدم چطور صدا را بالا و پایین می برد و حواسش به جمعیت است. همیشه جایی می نشستم که مداح روبه رویم باشد. آن قدر دقیق نگاه می کردم که اطرافیانم هم فهمیده بودند.

مداح کوچک فامیل

آن زمان هنوز برای مداحی خیلی کوچک بود، اما یک روز عمویش فرصت را به او داد تا بعد از مراسم، در جمع خانوادگی مداحی کند؛ «با اینکه همه را می شناختم، ترس داشتم. اما تشویق عمو و نگاه گرم پدرم باعث شد دوبیتی ای را که از مداح شنیده بودم بخوانم. تشویق فامیل باعث شد جدی تر به مداحی فکر کنم.»

چند سال بعد، در نوجوانی، گاهی در هیئت می خواند. تا اینکه عمویش او را نزد استاد عارف زاده، یکی از مداحان مشهور مشهد برد؛ «هفده ساله بودم که زیر نظر استاد عارف زاده مداحی را شروع کردم. بعد هم نزد حاج آقا زین و استاد مؤید آموزش دیدم. آن قدر عاشق مداحی بودم که هفته را می شمردم تا جلسه هیئت برسد و زمان کوتاهی از محفل را با صدایم مداحی کنم.»

از همان زمان، مداحی برایش جدی تر شد؛ نه تنها تمرین صدا می کرد، بلکه به دنبال اشعار آیینی و منابع موثق می گشت تا سبک و سیاق قدیمی مداحی را حفظ کند.

کم کم صدای مداحی اش در اوج جوانی بین هیئت های مختلف پیچید و این باعث شد علاوه بر هیئت پدرش، دعوت سایر هیئت ها را هم بپذیرد؛ «شغلم کشاورزی بود، ولی از وقتی به هیئت های مختلف می رفتم و مداحی می کردم، کمتر می توانستم به کشاورزی برسم. بنابراین در همان جوانی تصمیم گرفتم شغلم را به علاقه ام تغییر دهم و

سنتی خوان قدیمی

جواد ارومی، رئیس هیئت جان نثاران حسینی که این هیئت را پدرش راه اندازی کرده است، می گوید: «چهل سال است آقا سید را می شناسم. نام او برای هیئتی های مشهد بسیار آشناست. هیئت مادر بولوار شهید نامجو قرار دارد. اما همچنان از او دعوت می کنیم که محفلمان را رونق ببخشد، چون هنوز یکی از سنتی خوانان خوب شهر است.»

دست میرزا به آقا سید

حسین نجفی، رئیس هیئت متوسلین به حضرت رضا (ع)، نیز درباره آقا سید چنین می گوید: «مداحی با اخلاص است و از آن نوحه خوان هایی که برای شهر غنیمت به شمار می آید؛ سرمایه ای ارزشمند برای هیئت داران. وقتی شنیدم سکنه کرده خیلی ناراحت شدم، اما حالا که دوباره برگشته و همچنان با شور و اشتیاق محفل را گرم می کند، واقعا دست میرزا دارد.»

عکس: ن. ز. حسن / شهرآورد